Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 155. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, AUGUST 14, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 14-го СЕРПНЯ 1996 р. Ч. 155. РІК CIII.

Л. Кучма взяв участь в інавґурації Б. Єльцина

Київ (УНІАР). — У п'ятницю, 9-го серпня, Президент України Леонід Кучма провів свій день народження в Москві на інавгурації Бориса Єльцина, обраного вдруге президентом Росії.

За два дні до інавгурації голова адміністрації російського президента Анатолій Чубайс повідомив, що церемонія триватиме лише півгодини і відбудеться у Кремлі. Запрошено тільки високоповажаних закордонних гостей і представників російської влади. Раніше плянувалося, що церемонія триватиме пів дня і не в Кремлі, а на Соборній площі Москви.

У пресі з'явилися посилання на російські спеціяльні служби, що зміни пов'язані з необхідністю посилити безпеку проведення церемонії, а Б. Єльцин сказав, що в російській скарбниці "немає зайвих грошей навіть для проведення таких дуже важливих заходів". За словами російського президента, зміна сценарію церемонії інавгурації заощадить Росії 9 більйонів рублів.

Українська амбасада в Москві ще 7-го серпня з'ясовувала питання участи делегації України в церемонії інавгурації російського Президента. Російські засоби масової інформації

(Закінчення на стор. 5)

ГОТУЮТЬ УКРАЇНСЬКУ ЕЛІТУ

Київ. — Президент Національного Університету "Києво-Могилянська Академія" Вячеслав Брюховецький повідомив, що цього року за 300 місць на чотирьох факультетах престижевого навчального закладу змагалося 2,168 молодих людей. Найвищий конкурс був на новоствореному правничому відділі, найнижчий, як завжди, — на природничому.

Цей найстаріший у Східній Европі університет було відроджено в 1991 році під патронажем Президента України Леоніда Кравчука як перший недержавний навчальний заклад з програмою, максимально наближеною до західних. На перший набір у 1992 році зголосилося 529 охочих, у 1993 — 873, у 1994 — 1,068, у 1995 — 1,496. Вступників не стримує навіть те, що навчання тут платне, донедавна воно коштувало 200 дол. на рік, а незабаром, за браком інших субсидій, має сягнути 2,000 дол.

Більшість студентів КМА, близько 40 відс., — кияни. На другому за чисельністю місці — вихідці з Черкаської, Дніпропетровської та Миколаївської областей. І лише на третьому — галичани. В. Брюховецький вважає, що КМА повинна свідомо підтримувати українізацію освіти на півдні та сході країни. З цією метою в Черкасах, Феодосії та Запоріжжі відкрито колеґіюми, а в Миколаєві — філію КМА. Ще одна філія має з'явитись найближчим часом у Могилеві-Подільському, стародавньому українському місті на кордоні з Молдовою, де, як відомо, проживає велика українська меншина.

Києво-Могилянська Академія — єдиний університет, де вступники мусять вільно володіти англійською й українською мовами, тому що саме цими мовами там ведеться викладання.

Північна Корея погрожує Японії

Пйонґянґ, Північна Корея. — Комуністична Північна Корея гостро зареагувала на спробу Японії „присвоїти" маленький скелястий острів Токто у Японському морі, за право на який виникла непримиренна боротьба між двома країнами.

Дійшло до того, що Пйонґянґ погрожує застосувати збройну силу. Японія запропонувала продовжити переговори з Південною Кореєю про запровадження довкола згаданого острова 200-милевої зони. Тим часом у спеціяльній заяві міністерства закордонних справ Північної Кореї дії Токіо названі „зазіханням на суверенітет корейського народу" і підкреслено, що питання щодо права Пйонґянґу на острів Токто не підлягає обговоренню.

„Якщо Японія дозволить собі заторкнути хоч би камінець з нашої священної і недоторканої території, то корейський народ завдасть їй нищівного удару",— остерігає зовнішньополітичний департамент Північної Кореї.

В Чечні триває кровопролиття

Москва. — В неділю, 11-го серпня, президент Борис Єльцин скликав надзвичайне засідання Державної комісії в питаннях російсько-чеченського конфлікту, щоб обговорити ситуацію у зв'язку з відновленням жорстоких збройних сутичок між російськими окупаційними військами і формаціями чеченських патріотів.

Як уже інформовано, протягом минулого тижня в Грозному, чеченській столиці, точилися такі тяжкі бої, що місто перетворилося в суцільну руїну, яка нагадує хібащо найжахливіші картини Другої світової війни.

Президент Б. Єльцин вже не один раз обіцяв припинити кровопролиття в Чечні, однак ці обіцянки були тільки передвиборчою тактикою. Закордонні спостерігачі приходять до висновку, що Москва не мала поважних намірів вести з чеченцями політичних переговорів. Властиво, цією лицемірною політикою росіяни провокують збройні акції чеченців.

(Закінчення на стор. 5)

Науковці ЗСА працюватимуть в українському центрі

Київ (УНІАР). — Уряд ЗСА призначив двох осіб для праці в Українському Науково-Технологічному Центрі (УНТЦ). Цими співробітниками УНТЦ стали доктор ядерної фізики Артур Дючарм, який раніше працював у національних лябораторіях "Сандія" в Албукерку, Ню.Мексіко, і Міжнародному науково-технологічному центрі Росії, та Вілліяма Лука. А. Дючарм працюватиме заступником виконавчого директора, а В. Лук працюватиме головним бухгальтером.

УНТЦ має багатосторонню програму з проблем нерозповсюдження ядерної зброї, яка також ставить за мету знайти працю для науковців та інженерів України, які до цього були причетні до виготовлення зброї масового знищення та систем доставки ракет.

Центр діє згідно з умовами міжнародної угоди, підписаної Україною, Канадою, Швецією та ЗСА. Штаб-квартира розташована в Києві на Лябораторному провулку. Згідно з умовами договору про УНТЦ, кожна із сторін забезпечує наявність виконавчого штату центру. УНТЦ надав 4.4 млн. дол. у грентах для 37 проєктів другої черги. Два американські співробітники приєднаються до українських, канадських та шведських колеґ у центрі.

У Клівленді заплянували відзначення незалежности

Клівленд. — Українські Злучені Організації Великого Клівленду в Огайо влаштовують святофестиваль з нагоди п'ятої річниці відновлення самостійности України. Фестиваль відбудеться в неділю, 25-го серпня, на посілостях Української православної церкви св. Тройці, 9672 Стейт ровд в Пармі, Огайо.

Програма: год. 2-га — відкриття фестивалю, год. 3:30 — концертова частина — святочна доповідь — проф. д-р Юрій Кульчицький; соліст Львівського Оперного Театру — Роман Цимбала; фортепіянове соло — Лариса Чернецька: народні танці — ансамбль „Каштан"; 5-та год. — забава, продовження фестивальної програми.

Філядельфія святкуватиме роковини незалежности України

Філядельфія (М. Б.). — Громадський комітет для відзначування п'ятої річниці незалежности України у Філядельфії повідомляє, що відзначення згаданої річниці відбудеться в двох днях: субота, 24-го серпня, в Україн-ському Освітньо-Культурному Центрі і в неділю, 25-го серпня, на спортовому комплексі УСО "Тризуб" в Горшам, Па.

Програма відзначення згаданої річниці в Українському Освітньо-Культурному Центрі включатиме доповідь амбасадора України д-ра Юрія Щербака і відповідну розвагову частину.

Різноманітна програма відзначувань п'ятої річниці відбудеться також в неділю, 25-го серпня, в год. 1-ій на "Тризубівці" в Горшам, призначена зокрема для молоді.

Громадський комітет запрошує українську громаду Філядельфії і околиць взяти численну участь в обидвох імпрезах.

Форум українців світу не відбудеться

Київ. — Керівник відділу української діяспори Державного комітету в справах національностей та міґрації Андрій Попок заявив, що заплянований до 5-річчя незалежности 2-ий Форум українців світу не відбудеться цього року в Києві з двох причин. Поперше, на такий масовий захід немає фондів, а подруге, ефективність подібних заходів, на його думку, є сумнівною. Натомість, сказав А. Попок, 22-го серпня відбудеться засідання Української Всесвітньої Координаційної Ради з нагоди 5-ої річниці незалежности, в якому візьмуть участь члени Уряду та представники діяспори.

Державний комітет влаштовує офіційне прийняття з цього приводу, на якому обговорюватимуться проблеми українців світу, заплянованo також поїздки в різні регіони України.

Попередній форум, що відбувся у Києві в серпні 1992 року, "розвіяв певні ілюзії", за словами А. Попка, і пригасив евфорію. Як відомо, чимало делегатів виступили тоді з досить гострою критикою українського Уряду, спричинивши тим самим роздратовану реакцію пресової служби Президента.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

УРЯД ВИДАВАТИМЕ ЛІЦЕНЗІЇ ЕЛЕКТРОМЕРЕЖАМ

КИЇВ. — Намагаючись посилити контролю використання електроенергії в країні, Уряд почне видавати цього місяця ліцензії місцевим електромережам, повідомила 12-го серпня УНІАР. Ліцензії, дійсні впродовж 25 років, отримає 18 організацій системи Міністерства Енергетики і Елекрифікації. Видача ліцензій почнеться 21-го серпня на засіданні Національної комісії з питань регулювання електроенергії (НКРЕ), єдиної державної організації, що займається ліцензуванням енергопостачальних підприємств. Зокрема, першими кандидатами на отримання ліцензій є компанії „Крименерго", „Київенерго", „Київобленерго", „Полтаваобленерго" і „Миколаївобленерго". На початку цього місяця прем'єр-міністер провів нараду, на якій відзначено, що внаслідок безконтрольности у сфері постачання електроенергії Україна втратила за останні півтора року 2.5 блн. дол.

ЗАПРОШУЮТЬ НА СОРОЧИНСЬКИЙ ЯРМАРОК

ПОЛТАВЩИНА. — Тут від 24-го серпня до 1-го вересня відбудеться традиційний "Сорочинський Ярмарок". До участи в ньому запрошено не лише українських виробників, але й закордонних. Як і завжди, під час ярмарку відбудуться спортові змагання, концерти з участю зірок естради, мистецьких самодіяльних колективів Полтавщини та різні забави.

ЗАБОРГОВАНІСТЬ У ПЛАТНЯХ МАЄ ЗМЕНШИТИСЯ

КИЇВ. — Повернувшись зі своєї перевірчої поїздки по шахтах Донеччини і Луганщини, перший віцепрем'єр-міністер Василь Дурдинець сказав 10-го серпня на нараді в Кабінеті Міністрів, що до кінця цього місяця є можливість зменшити заборгованість заробітної платні до місячного розміру. За його словами, це стало реальним завдяки рішучим заходам прем'єр-міністра Павла Лазаренка щодо порушень порядку розрахунків з державним бюджетом. Відомо, що на початку цього місяця Уряд посилив контролю за найбільш прибутковими підприємствами для забезпечення сплати ними податків. Крім того, П. Лазаренко серйозно взявся за наведення порядку в енергозистемі України, вимкнувши електроенергію 15,000 споживачам-боржникам. Учасники наради також ухвалили проєкти постанов щодо посилення контролі над ввезенням в Україну імпортного алькоголю і тютюну. Як відомо, тільки в наслідок контрабанди цигарок Україна втрачає щороку понад 2 блн. дол.

ПЕРЕВІРЯЮТЬ СТАН ВИКОНАННЯ УРЯДОВИХ ПОСТАНОВ

ЛУГАНСЬКЕ. — Перший віцепрем'єр-міністер України Василь Дурдинець відвідав Луганщину з метою перевірки виконання рішень урядової комісії щодо оздоровлення ситуації в шахтарських колективах. В. Дурдинця супроводжували керівники области, гірничо-видобувних підприємств, лідери шахтарських профспілок, представники фінансових структур. Відбулася тривала і предметна розмова щодо стабілізації у вугільній промисловості. Прем'єр-міністер наголосив, що Уряд робить усе, щоб виконати свої зобов'язання перед шахтарями, але і колективи підприємств мають подбати про порядок у виробництві. В. Дурдинець відвідав і Донецьку область, де виконав таку ж місію.

ОСВІТЯНИ ОБМІНЮЮТЬСЯ ДОСВІДОМ

КИЇВ. — Столицю України відвідала делегація працівників освіти Польщі, на чолі з головою Центрального комітету профспілки Яном Зачурою. Договір про співпрацю між галузевими профспілками двох країн підписано рік тому. Члени делегації ознайомилися з працею ЦК профспілки працівників освіти і науки України й відвідали низку освітніх установ України. Досягнуто домовлення про співпрацю освітян Полтавщини і Люблінського воєводства та про поглиблення зв'язків на рівні областей і воєводств, університетів, інститутів, шкіл, мистецьких колективів.

УКРАЇНСЬКЕ КОЗАЦТВО Є МІЖНАРОДНОЮ ГРОМАДСЬКОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ

КИЇВ.— У Міністерстві Юстиції України гетьманові Українського Козацтва, депутатові України Володимирові Муляві вручено нове свідоцтво про реєстрацію організації. Тепер діяльність її поширюється не лише на територію України, але й Австралії, Канади, ЗСА та інших держав. Нову спілку всіх товариств Українського Козацтва визнано правонаступницею всеукраїнської громадської організації "Українське Козацтво". У статуті права українського козака підвищено, але водночас посилено вимоги для прийняття в члени організації. Як сказано в документі, молоді козаки допризовного віку мають виявляти ініціятиву щодо взяття його на облік у військовому комісаріяті та приграти призову на військову службу. Новий статут Українського Козацтва погоджено з Міністерством Оборони, командуванням Національної Ґвардії, Прикордонних військ і Цивільної оборони України.

СПУ НЕ ХОЧЕ ЗЛАГОДИ

КИЇВ. — На заклик голови Демократичної Партії України Володимира Яворівського підписати до п'ятиріччя незалежности акт злагоди між політичними партіями міський комітет Соціялістичної Партії України оприлюднив заяву, де стверджується, що ліві партії ніколи не підпишуть такого документу. "Ми не бажаємо мати нічого спільного із 'грабіжниками народу' і діяти з ними відповідальність за зруйновану економіку, зневажені святині та пропаганду антилюдської ідеології націоналізму", — пишуть автори заяви.

О. КУЗЬМУК ХОЧЕ ЗМІЦНИТИ СТАНОВИЩЕ В УКРАЇНСЬКІЙ АРМІЇ

КИЇВ. — Міністер оборони України, генерал-лейтенант Олександер Кузьмук звернувся до військовослужбовців у зв'язку з наближенням п'ятої річниці незалежности України. У зверненні проаналізовано соціяльно-економічний стан держави та її Збройних сил. Міністер зазначив, що більшість офіцерів, прапорщиків, мічманів, сержантів, старшин, вояків і матросів з розумінням, по-державницьки ставляться до сучасного моменту й гідно виконують покладені на них обов'язки. Разом з тим, сказав міністер, є чимало недоліків у праці органів військового управління і це впливає на дисципліну та морально-психологічний клімат у військах. Міністер висловив рішучий намір вирішити соціяльно-економічні проблеми військовослужбовців і водночас посилити дисципліну в армії та підняти престиж військової служби і військової людини —захисника України і свого народу.

Оперові співаки зі Львова виступлять на Союзівці

Союзівка (Г. Колесса). — За традицією, важливою місією мистецьких програм Союзівки є ознайомлення слухачів з новими творчими силами України. Ще одним прикладом цьому стало запрошення до виступу на оселі молодої львівської співачки Лесі Грабової (лірично-кольоратурне сопрано), яка разом із уже відомим тут тенором Романом Цимбалою братиме участь у концерті вокальної музики у суботу, 17-го серпня. Програма концерту, який почнеться о год. 8:30 вечора, складатиметься із оперових арій Моцарта, Верді, Мейтуса, романсів Барвінського, Січинського, Кос-Анатольського, українських народних пісень, а також дуетів із опери Верді „Травіята", Гулака-Артемовського „Запорожець за Дунаєм" та інших творів. Партію фортепіяну виконає Марія Цимбала.

„Свобода" не раз писала про талановитого співака Р. Цимбалу — між іншим, цього року його голос прикрасив відзначення на Союзівці Дня Батька. Тому дозволимо собі на цей раз познайомити читачів із творчим шляхом Л. Грабової.

Родом із села Перев'ятичі Сокальського району на Львівщині, Леся почала здобувати музичну освіту у Сокальській дитячій музичній школі, де сім років навчалася гри на скрипці. У 1987 році закінчила Луцьке музичнопедагогічне училище і поступила на вокальний факультет Львівської консерваторії. Гастролювати почала ще в студентські роки — у 1990 і 1991 роках двічі побувала у ЗСА з оркестрою Львівського Політехнічного Інституту. У 1993 році брала участь у музичних фестивалях у Львові і в Грацу, Австрія, концертувала по Швайцарії та Німеччині. Після закінчення консерваторії стала солісткою Львівського Театру Опери і Балету ім. Івана Франка, де виконує головні ролі в операх „Травіята", „Паяци", „Ріголетто", „Іоланта" і „Запорожець за Дунаєм". У 1992 році стала дипломантом міжнародного конкурсу ім. Ади Сарі у Польщі, а минулого року здобула третю премію на Міжнародному музичному фестивалі ім. С. Людкевича в Торонто.

Після вищезгаданого концерту вокальної музики о 10-ій год. вечора розпочнеться забава, гратиме оркестра „Бурлаки".

Палітра мистецьких подій Союзівки поповниться триденною виставкою творів Едварда, Юрія і Яреми Козаків, відкриття якої відбудеться у п'ятницю, 16-го серпня, о год. 8-ій вечора.

У справі замовлення кімнат на оселі слід телефонувати на число (914) 626-5641.

Чужі уряди пам'ятають про українських ветеранів

Львів. — Тут в одному з приміських сіл нещодавно померла 98-літня вдова полеглого у Першій світовій війні вояка австро-угорської армії, що була останньою в Україні отримувачкою пенсії від уряду сьогоднішньої Австрійської Республіки.

Польський уряд тим часом оголосив про призначення пенсій для 640 західних українців, котрі воювали у польських військах, як тих, що підпорядковувались еміграційному урядові у Лондоні, так і тих, що підпорядковувались Москві. Більшість із них отримають також урядові нагороди.

Щодо Москви, то вона жодних пенсій українським воякам покищо не призначала, хоча саме в російсько-совєтській армії їх воювало найбільше.

В АМЕРИЦІ

ЗСА І ВЕНЕСУЕЛЯ ПОГОДИЛИСЬ на 30-денне продовження повітряних летів між обидвома країнами, а тим часом Венесуеля матиме можливість довести свої правила безпеки до міжнародних вимог. У договорі вима-ається, щоб венесуельське міністерство транспортації негайно допильнувало всі правила безпеки у літаках, які літають між Америкою та Венесуелею. Крім того Венесуеля погодилась виготовити докладні пляни, як їй найшвидше досягти стандарту міжнародних правил безпеки та прибоїшла заборонити будь-які лети венесуельських летунських ліній, в яких інспектори венесуельські чи американські виявлять проблеми безпеки. Все це згідно з договором, Венесуеля має здійснити до 9-го вересня.

У СВІТІ

У НЕДІЛЮ, 11-ГО СЕРПНЯ, Туреччина підписала 20 блн. дол. договір з Іраном на купно природного газу, при чому зазначує Туреччина, що цей договір не є перестуπленням американських санкцій проти Ірану. У цьому 22-річному договорі говориться про постачання Іраном річно 140 блн. кубічних футів газу Туреччині, починаючи від 1998 року. Речник турецького уряду Абдулла Гул підкреслив, що американські санкції забороняють інвестування капіталу, а тут справи звичайної торгівлі. Все ж таки ця ситуація ставить ЗСА у дуже скрутну ситуацію, про що згадували аналітики напередодні введення Америкою згаданих санкцій, бо примушує ЗСА якось зареагувати на акції Туреччини, свого союзника і члена НАТО.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: unaestat@travel.ios.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

На порозі нового тисячоліття

Хто з нас не хоче заглянути в майбутнє? Понад чверть століття не припиняються дискусії про те, що очікує Землю в найближчі десятиліття — „рай" чи „пекло". Адже населення нашої плянети зростає швидкими темпами і щороку збільшується майже на 100 мільйонів. Нині на земній кулі проживає 5.7 більйона осіб. При таких темпах народжуваности до 2000 року населення нашої плянети збільшиться до 6.25 більйона. Ці дані містяться в рапорті Фонду ООН для діяльности в ділянці народонаселення.

Швидке зростання населення, на думку авторів рапорту, буде продовжуватися протягом трьох найближчих десятиліть. Не припиниться воно і в майбутньому — аж до середини XXII ст. Очікують, що до 2025 року кількість землян становитиме 8.5, до 2050 — 10, а до 2150 — 11.6 блн. осіб. Існують ще „страшніші" прогнози щодо різкого збільшення кількости населення і загрози перенаселення. Як писала недавно „Свобода" (ч. 130, 10-го липня), „американські вчені підрахували, що за сьогоднішніх темпів зростання населення кількість мешканців земної кулі протягом найближчих ста років теоретично може досягти 100 більйонів". Тому не випадково вчені, державні діячі намагаються вияснити, чи загрожує людству перенаселення, а звідси голод, хвороби, і чи прокормить Земля таку кількість населення. Ці проблеми, зокрема, обговорювалися на міжнародних конференціях у справі народонаселення в Букарешті (1974), Мехіко (1984), Каїрі (1994). Міжнародна зустріч на високому рівні з проблем харчування відбудеться в Римі у листопаді цього року. В ній візьмуть участь глави держав і урядів переважної більшости країн світу, які розглянуть ґльобальні проблеми, зв'язані з боротьбою з голодом і недоїданням.

Швидкі темпи приросту населення Землі є серйозною проблемою для всього людства. Щоб забезпечити населення найнеобхіднішими харчами, треба збільшити виробництво продуктів на 60-70 відсотків. Якщо не вжити термінових заходів, становище з забезпеченням населення харчами і взагалі демографічна проблема може стати критичною. За даними харчової і сільсько-господарської організації ООН, нині кожний п'ятий мешканець Землі голодує або недоїдає. Лише в Африці налічується 800 млн. осіб, які постійно недоїдають, в тому числі 200 млн. дітей. Однією з головних проблем є забезпечення ефективного і справедливого розподілу харчових ресурсів. Саме ці та інші головні проблеми, зв'язані з забезпеченням населення харчами, будуть обговорені на римській зустрічі, девізою якої стануть слова „Їда — для всіх!" Чи багато для голодуючих світу дасть ця конференція — це вже інша річ.

Вдумуючись у наведені вище цифри, можна потішити себе, що досі ні одна прогноза щодо населення Землі на такий довгий період не справдилася. І це цілком закономірно, адже неможливо передбачити всіх подій, які впливають на ріст населення. Хто міг, наприклад, передбачити, що в багатьох країнах Европи — Німеччині, Італії, Румунії, Чехії, Мадярщині — приріст населення буде найнижчий, а то й взагалі припиниться, і що те ж саме станеться в Японії, Гонґ Конґу, Південній Кореї, де в 1950—1960-ті роки спостерігалося стрімке зростання населення. Зменшилася народжуваність у Мехіко, Бразилії, Кенії, Зімбабве, де рівень народжування завжди був високий. А в Україні, Білорусі, Росії, у прибалтійських державах смертність перевищує народжуваність. У 1995 році, наприклад, в Україні чисельність населення зменшилася на 300,000 осіб.

За останнє десятиріччя Індонезія, Філіппіни та інші країни Азії змогли сповільнити зростання населення, а Китай добився видатних результатів. Якщо у 1960-их роках на китайку припадало 6.5 дітей, то тепер менш ніж двоє (1.4). Адже населення Китаю за останні 40 років збільшилося майже вдвічі і нині досягло 1.2 більйона осіб. У Китаї запроваджено обмежувальний захід „Одна родина — одна дитина!"

У кінці 1960-их років у Китаї не вистачало харчів, і світ заговорив про голод, від якого загинуть мільйони осіб. Але у 1980-их роках уряд взявся серйозно за сільське господарство, відкинув втручання в нього держави і ввів ринкову систему. І Китай забезпечив своє населення продуктами, перестав ввозити збіжжя.

Тому майбутнє людства — в руках самого людства. Від того, як ми розпоряджатимемося власними ресурсами, як дбатимемо про збільшення врожайности шляхом виведення нових сільсько-господарських культур, залежатиме, чи будемо жити в „раю", чи в „пеклі".

Петро Часто

ВІН ІДЕ?

I

Він — це іслям. Тепер хоч де прочитаєте і почуєте про нього. Власне, переважним чином, про одну з його граней — не найголовнішу, але одіозно випуклу — про мусулманський фундаменталізм, який, протиставляючи себе решті світу, все затятіше розхитує човна східньої цивілізації, продукуючи зі себе крайні рухи, щодо котрих дуже тяжко сказати, що ж є їхньою справжньою релігією — іслям чи тероризм?

Як усяка крайність, він нібито безсилий, але це слаба втіха. Безсилий — покищо, сьогодні. А завтра? Не так давно паризький журнал „Парі-матч" взяв інтерв'ю у Жана-Шарля де Фонбрюна, одного з найвідоміших на Заході інтерпретаторів пророцтв Нострадамуса, знаменитого французького лікаря та астролога. На запитання щодо близького майбутнього де Фонбрюн відповів: „Нострадамус недвозначно провіщує: від Персії вирушить мільйон. Росія та іслям виступлять проти Заходу. Початок буде покладено на Близькому і Середньому Сході. Відтак Китай вступить в альянс з ісламськими державами і з Росією проти Заходу. Нашій атлантичній цивілізації настає кінець...".

Нострадамус — то осібна тема, принагідно в цьому місці тільки підморгну читачеві: не доконечно все мусить бути саме так, як „бачив" ясновидець. Слово „кінець" для безконечної людської самосвідомости завжди сприймається як неправда, як нонсенс...

Одначе дещо в контексті тих пророцтв таки впадає у вічі. Наприклад, у квітні цього року російський президент Єльцин, гостюючи у китайців, вимовив, виступаючи у Шангаї, таку фразу: „Великий Китай плюс Росія — це та сила, з якою змушені будуть рахуватися всі".

Відома також войовничість Персії-Ірану. Та й крім нього Близький Схід все більше нагадує котел, в якому заварюється щось дуже густе...

Отже, іслям.

Коли Мухаммед почув у собі голос і взявся засновувати нову релігію, йому і легко було, і тяжко. Легко, бо його земляки, кочові арабські племена, щирі й нелукаві язичники, не мали до Бога ніяких претенсій й готов були уважно слухати. Але ж те діялося вже в досить пізні часи — у першому десятиріччі сьомого сторіччя. За собою Мухаммед вже мав не лише юдаїзм, але й Христову віру — на той час вона вже остаточно покорила поганський Рим. Пророк довго вагався між обома релігіями і врешті в дивний, чисто арабський спосіб, поєднав їх. Мусулмани визнають Мойсея (в них він — Мусса), Авраама (в них — Ібрагім) і старозавітних пророків, а також одним з пророків — Ісуса Христа (в них Він — Ісса), і все ж йому вдалося створити щось третє.. Запропонований Мухаммедом проміжковий варіянт випливав зі самої арабської натури, яка не дуже надається до схолястики, до абстракцій. Тому іслям не має такої розвинутої догматики, як юдеї чи християни, чи буддійці. Вся „теоретична" частина їхньої релігії вміщується в цих словах: „Нема Бога крім Аллаха і Мухаммед — пророк його". Зате вони мають шаріят — надзвичайно розгалужену систему приписів „на кожен день", дуже докладних: що їсти, що пити, коли молитися, словом, як себе вести вдень і вночі, від народження до смерти.

Ця простота виявилася, проте, дуже продуктивною. Вона справді згуртувала арабів, дала відчуття єдности, а з ним — енергію для поширення своєї „найправильнішої" віри. Підкорюючи і змінюючи довколишній світ, іслям і сам змінювався, особливо коли натрапляв на своєму шляху на давніші, розвинутіші релігійні традиції, як от персько-зороастрійська. У висліді виникло таке унікальне філософсько-естетичне явище, як секта суфіїв, з якої згодом вийшли знамениті поети Сааді, Омар Гаям, Гафіз, Румі, Джамі (українською їх перекладав Агатангел Кримський і просто блискуче — Микола Лукаш) та інші. Саме зі суфійських надр постала надзвичайно цікава, глибоко поетична мусулманська гносеологія. Або візьмімо зустріч ісляму з Індією — хоч би тільки архітектуру, що її залишила по собі заснована Мухаммедом Бобуром імперія Великих Моголів. Хто стояв зачарований, як автор цих рядків, перед Тадж Магалом в Агрі, давній індійській столиці, той уже сам в якійсь мірі мусулманин, бо до смерти не забуде того дива.

Докладні моральні приписи Корану, з'єднавши арабів, дали їм напрям, одначе з десятиріччями і сторіччями все більше виявлявся їхній гальмівний вплив. Це легко зрозуміти: коли людину оточити готовими рецептами щодо того, як жити, як думати і як молитися, це її обмежить, скує, вона не спроможеться на таку саму ініціятивність, як той, хто своє життя, своє думання визначає сам, на свій страх і риск, на власну відповідальність. Хоч іслям, як і юдаїзм та християнство, визнає людську волю свобідною, в цілому на волі арабів не могли не позначитися факт докладности і обов'язковости „рецептів" і та обставина, що імперативи Корану, при усій їхній високоморальності, були все ж чимось зовнішнім — хоч і високою, та все ж стелею, яка швидше зрівнювала всіх, ніж вивищувала внутрішньо, духовно. У зв'язку зі своїм вкрай конкретним, універсальним, всеохопним, у розумінні земного життя, характером написані чорним по білім вимоги мусили довести і таки довели іслям до того, що він став претендувати на запровадження укладу, при якому державу цілком підпорядковуватиметься релігії.

Зрештою, всі без винятку релігії в цьому подібні — всі вони вільнолюбні у часи перших проповідей і всі поволі схиляються до консерватизму. Людина будь-якої релігії намагається все міцніше триматися за правило, за рецепт — у міру того, як з її рук вислизає тонка сутність живої віри.

Та все ж таки чому саме мусулманство викликає стільки нарікань, відвертого осуду, найтяжчих звинувачень? Дуже важливо відповісти на це запитання — як не як, а терени ісламу — це по-над 900 млн. осіб! Втім, навіть одну особу звинуватити без достатніх підстав — це врешті обернеться проти упереджених суддів.

Колись відомий російський письменник Лев Толстой, трагічний богошукач і водночас постать, мало приємна у своєму антицерковному ренеґатстві, висловив цікаву пораду, якій наші „інформаційні" часи надали особливої актуальности: „Хто хоче бути мудрим, мусить перестати читати газети". Сьогодні мало яка газета за Заході, пишучи про Близький Схід, не спантеличує своїх читачів частим повторюванням слова „джігад", нагнітаючи усякі страхи, тенденційно пояснюючи ним „генетичну" войовничість ісляму: мовляв, це священна війна вірних Богові проти невірних. Насправді це війна не „проти", а „за" — за своє. І не „священна", не як самоціль, а тільки справедлива, „праведна" — узгоджена зі шаріятом. Погодьмося, що будь-який народ, захищаючи своє — мову, віру, культуру, свою землю, чинить у вищій мірі справедливе діло, і його, це діло, можна назвати також священним.

Певна річ, на практиці дуже часто війна „за" переходить у війну „проти" — навіть банальне протистояння у парляменті найдемократичнішої країни пов'язане з емоціями, з азартом, з певним фанатизмом. Що ж казати про народ, який тримається за „букву", за те зовнішнє, котре завжди загрожене? До того ж — східній, гарячокровний народ? Згадаймо: „Захід — це Захід, а Схід — це Схід, і їм не судилося зустрітись". Кіплінґ мав на увазі дальший, китайсько-японський, буддійський Схід, але його слова цілком застосовні й до Сходу Близького.

Знайшовши свою демографічну і психологічну нішу в арабських племенах, іслям спочатку не посів нічиєї духової території. І не протиставлявся ні юдеям, ні християнам. Він був собі автономним арабським варіянтом Єдинобожжя. Та оскільки йшлося про подвійну новизну, подвійне об'єднання арабів — релігійне і етнічне, то воно було й двояким процесом, в якому на організаційний, керований момент накладався момент спонтанний, азартний, фанатичний. У висліді мусулмани стали господарями Близького Сходу, включно з Єрусалимом, з Гробом Господнім, серцем християнського світу, здобуваючи відтак все дальші терени. Хрестоносці не могли відвоювати Палестину — натрапили на молоду, завзяту стихію.

(Закінчення буде)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Українським лікарям в альбом

Доктор Теофіль Артемович по довгих літах лікарської практики відходить на емеритуру. І з усіх сторін чуєте від знайомих запити: „Куди нам тепер іти?" Мали ми тут кількох своїх лікарів і загальних практиків і спеціялістів — уже всі відійшли. Очевидно, є лікарі інших національностей і напевно між ними є добрі і щирі, але своя людина — зовсім інше діло.

І мені нагадується такий епізод: перед 42-ма роками я очікувала народин дитини. Ще було досить часу — принайменше два тижні. Мій чоловік спокійно пішов до фабрики на працю, яка в нього тривала від п'ятої години вечора до другої ранку. Тим часом зі мною щось дивне почало творитися й огорнув мене великий неспокій. Закликала, отже, таксівку і, залишаючи дві доні, п'яти і десяти літ, самих вдома — пізно ввечорі поїхала до д-ра Артемовича. Він негайно мене оглянув, його дружина замовила для мене авто до лікарні, куди і він невдовзі приїхав, і в мене народився син.

Мій чоловік повернувся до хати й не знав, що зі мною сталося. Не вміли нічого пояснити й обі малі доні. Зажурився, не знав, куди звернутися. Коли ж на світанку при-їжджає з лікарні доктор Артемович і повідомляє його, що має сина, скла-дає побажання. Ви таке чули? Лікар, після цілоденної праці, напруги вно-чі, хоче вступити до ко-гось, який живе зовсім не подорозі. Ніхто його про це не просив, бо й на думку таке не прийшло.

Такі то наші українські лікарі! Мають багато серця. Це відчули ми відтак і в інших наших лікарів, з якими мали до діла, д-ром Григорієм Дмитрівим і д-ром Осипом Тимочком. Нехай добрий Господь винагородить сторицею їм і їхнім родинам, дасть нашим лікарям силу сповняти важкі обов'язки, помагати потребуючим особам. Багато наших лікарів помагають тепер і в Україні.

Громада Рочестеру, Н. Й., дуже гарно подякувала д-рові Артемовичеві окремою імпрезою.

Любов Цегельська
Рочестер, Н. Й.

Відгукнулись на чуже горе

В народі українському побутує прислів'я: одна біда іде і за собою сім веде. Так трапилось і в мене: тяжко захворіла мати. Згодом з'ясувалось, що в неї рак шлунку — остання фаза. Пролежала півтора місяця в шпиталі, але полегшення не було ніякого. Змушений був забрати матір додому і вдома з дев'ядесятилітнім батьком ми заледве даємо собі раду. Дружина моя з маленькою дитиною доглядає свою матір, яка лежить хвора на сухоти.

Одним словом, назбиралося купа бід в моїй оселі. Змушений був покинути працю і вже рік пильную тяжко хвору матір. Боляче дивитися, як в'яне її краса, як вона мучиться. Сутужно прийшлося: допомоги нізвідки. А ціни в Україні ростуть щодня. Вже не думав, що витримаю. Батьки пенсії отримують удвох стільки, що за неї можна купити два кілограми ковбаси за місяць. Та не нарікав я на це, вірив у краще. І тут відгук-нулася українська діяспора. Першою подала мені надзвичайно велику матеріяльну підтримку славна жінка з Канади Одарка Онищук. Опісля на моє горе відгукнулася Анна Кміт з Арізони, а згодом Ірина Мороз із ЗСА. До них долучилася Мирослава Михайлів із ЗСА, від якої, як і від Анни Кміт, я отримав не лише матеріяльну допомогу, а й ліки.

Аж не вірилось, що в наш час є ще такі чуйні серця до чужої біди. А тут ще Товариство „Гуцульщина" у Великій Британії (голова Василь Потяк) та Музей Народної Культури з польського міста Венгожево (директор Барабара Ґронзевич-Хлюдзінська) висунули мою кандидатуру для участи в конкурсі на здобуття Шевченківської премії. До того ж, маю постійну підтримку від Галини Маняко з Арізони. Завдяки таким людям і горе легше переноситься. Не раз я думав собі: як я маю віддячити їм? І вирішив подякувати через ваш часопис, щоб люди знали, що не перевелися ще в світі добрі люди, які здатні співчувати, допомагати, підтримувати. Тож сердечно дякую вам, люди добрі, за вашу допомогу, за вашу ласку і тепло! Хай вас лихо минає в далекій чужині, хай вас Господь оберігає і дарує вам многі літа!

Дмитро Пожоджук
Космач, Гуцульщина

Протопресвітер о. Степан Біляк

ПЕРЕД 75-ОЮ РІЧНИЦЕЮ ВІДРОДЖЕННЯ УАПЦ

II

Одним із складників процесу відродження була повна посвята і діяльність УАПЦеркви в напрямку піднесення релігійного почуття і моральних основ нації. А рівночасно ця діяльність сприяла ще більшому національному усвідомленню українського народу, приходячи з живим українським словом, з воскреслими українськими традиціями, доходячи до найширших верств народу, до яких інші культурні надбання вже не досягли.

Не довго було прилюдне активне життя УАПЦеркви-мучениці, бо всього 10 літ, та й то серед старо-церковного, а потім московсько-большевицького терору, але здобутки УАПЦ були й залишились великими. Існувало понад 5,000 українських парафій... Своєю діяльністю УАПЦерква здійснювала ті євангельські слова, що приведені були в одній з постанов Всеукраїнського Православного Церковного Собору в 1921 році: „Як і Син Чоловічий не на те прийшов, щоб Йому служили, а щоб Самому послужити й віддати Своє життя за спасіння багатьох" (Мат. 20, 25-28).

В житті УАПЦеркви 1930 рік був роком її повної ліквідації брутальними силами безбожних большевиків. З цього часу УАПЦерква перестала існувати як організаційна цілість. Всі її головні діячі, члени верховного органу святої церкви — Всеукраїнської Православної Церковної Ради з мирян, так і всі єпископи, тисячі священиків та сотні тисяч вірних УАПЦеркви зійшли в могили, загинувши смертю мучеників десь на засланні. Безбожні большевики понад 66 років найжорстокішими способами і методами продовжували генебну роботу своїх попередників. Помимо всіх тих жорстоких переслідувань УАПЦерква живе і буде жити!

В історії багатостраждального буття українського народу записано в XX столітті багато славних імен мужів, що віддали своє життя за його найвищі ідеали, за волю і державність. На чолі подвижників цієї боротьби стояли Симон Петлюра та Михайло Грушевський — будівничі Української держави, а поруч з ними Митрополит Василь Липківський — основоположник відродження Української Автокефальної Православної Церкви в найтяжчий час її славної історії.

Отже, УАПЦерква мусить стати царством Божим у вільній Україні! Тому УАПЦ, залишаючись непохитно на догматичних основах святої Православної Церкви, мусить стати на шлях церковного будівництва з вірою у вічно животворчу силу Духа Святого в Церкві. Все церковне життя і творчість повинні провадитись на національному ґрунті, бо УАПЦерква відродилася для рідного українського народу.

Діяльність Владики Василя Липківського як Митрополита — то терновий вінок служіння Українській Церкві в ті часи. Треба не забувати, що для православної України то були часи, яких світ не знав з часу Нерона і Діоклетіяна. У своїй автобіографії Митрополит Василь Липківський писав: „Більшу частину свого митрополичого служіння я провів у подорожах по парафіях і хоч майже половину часу був під забороною виїзду з Києва, відвідав не менш як 500 парафій із благовістям про Українську Церкву. Але моя праця не всім подобалась і року 1927 Всеукраїнський Православний Церковний Собор змушений був зняти з мене тягар Митрополичого служіння й обрати іншого Митрополита". З ясних для нас причин (автобіографія писана в Україні), Митрополит не згадує про те, що він був двічі ув'язнений, і чому саме його праця не всім подобалась. Обраний усім народом, як борець за його духовні ідеали, Митрополит був перешкодою ворогові України, який, розтоптавши її волю і державність, заповзявся знищити і релігійно-національну ідеологію. Перед жорстоким і всесильним фізично катом стояв, як апостол перших днів християнства, провісник вічної євангельської правди і права своєї нації. Два нерівні супротивники, дві протилежні сили: послідовник Христа, апостолів і мучеників — з одного боку, і антихрист — із другого. „Ви знаєтє, что вас ожидаєт?" — погрожують у Харківському ҐПУ. — „Знаю, як і Христос знав, коли йшов на Голготу", — відповідає Митрополит.

Такими були умови його праці. Але жертовна відданість апостольському подвигові і незалежність духа перемогли все. З непохитною вірою в Бога і в духовні сили українського народу Митрополит невтомно працював над відбудовою Української Православної Церкви. Вже наприкінці 1926 року в ній було 32 єпископи і понад 3000 священиків, українських патріотів. Служби Божі відправлялись українською мовою, за перекладами. Їх більша частина — праця самого Митрополита, як от: Літургія Св. Івана Золотоустого, Часословець, Требник, Молитовник та інші. Відтворено старовинні українські церковні співи, колишні урядові традиції, мистецтво. Невтомний Митрополит вживав всіх заходів, щоб відродити в рідній Церкві все те, що втратила вона за час під московською зверхністю після 1686 року.

Велике значення в діяльності мало його благовістя. Він був проповідник незвичайної сили, якого почула Україна вперше після Петра Могили, Сильвестра Косіва та Йосифа Немобовича-Тукальського, риси яких він у собі сполучав. Головний зміст його проповідей — любов до Бога і Батьківщини-України як конечна чеснота кожного українця.

Жовтень, 1927 рік. Відбувається в Києві Другий Всеукраїнський Православний Церковний Собор. ҐПУ викликає голову Собору Володимира Чехівського і наказує, що „коли Собор негайно не звільнить Митрополита Василя Липківського, він буде розігнаний, а потім обидва — Чехівський і Митрополит підуть на заслання". На доказ категоричности „влади" на Собор прислано її „представників".

(Закінчення на стор. 5)

ВІСТІ
НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. Т. ШЕВЧЕНКА

Ч. XVII

Shevchenko Scientific Society, 63 Fourth Ave., New York, NY 10003

Професійна відповідальність

Останніми часами Україна і українознавчі теми стали дуже поширені на різних міжнародних конференціях і конгресах. Як приклад цього можна згадати Конгрес Центрально- і Східньоевропейських студій, що відбувся у Варшаві, у серпні минулого року, річна конвенція Американської Асоціяції для Сприяння Слов'янським Студіям (Вашінгтон, листопад 1995) та перша конвенція американської Асоціяції Національностей (Ню Йорк, квітень 1996). Увага ця є дуже відрадною з огляду на ще недавню мовчанку про Україну на різного роду форумах зі східноевропейської тематики. Інколи на таких зустрічах є цілі сесії присвячені Україні чи українській тематиці з виключно учасниками неукраїнцями. Це по своїй суті теж непогане явище, бо вони свідчать про велике зацікавлення міжнародного наукового світу Україною.

Справа натомість представляється дещо інакше, коли на того роду сесіях свідомо або несвідомо перекручується наукову правду про Україну, однобічно представляється її історію, а інколи навіть очорнюється її народ і його провідники. На засіданнях Управи Наукового Товариства ім. Шевченка цю проблему регулярно обговорюється і Товариство постійно робить заходи, щоб протидіяти таким проявам. Очевидно, справа тут доволі важка. Потрібно, як завжди, фондів для подорожі науковців, але ще більш потрібно вчених, головно істориків і політологів, які не тільки брали б участь у своїх сесіях, але й також відвідували інші сесії, в яких ідеться про українські теми, і щоб спростовували неправдиві твердження та дикі, шкідливі українській справі гіпотези і закиди. Члени Управи НТШ А намагаються це робити, але їх число не надто велике. На жаль, є також українські науковці, які хоч приїздять на того роду конгреси, але нехтують багатьма сесіями, інколи навіть своєю власною і не виступають в обороні правди.

Ми не апелюємо тут до патріотизму наших колег, а радше до почуття професійної відповідальності. Нам здається, що обов'язком кожного науковця є боронити наукову правду. Ми розуміємо, що міжнародна конференція є ще й місцем неформального спілкування й товариських контактів і що таке спілкування є дуже важливим, але рівночасно ми не смієм занедбувати суттєве, заради чого ми всі прийшли в науку — пошуку і відстоювання істини.

На конференції для відзначення 100-річчя з дня народин Йосипа Гірняка. Стоять зліва: М. Чолган, д-р І. Чолган, проф. Л. Онишкевич, проф. В. Ревуцький, актор Театру ім. Леся Курбаса О. Драч. Вгорі світлина Й. Гірняка.

Ще у справі Енциклопедії Української Діяспори

Наукове Товариство ім. Шевченка і Фундація Приятелів Енциклопедії України піднялись у 1987 р. до здійснення великого й унікального проєкту, яким є Енциклопедія Української Діяспори. Головним редактором став довголітній співробітник, головного редактора Енциклопедії Українознавства проф. Володимира Кубійовича проф. Василь Маркусь. Цей проєкт було заплановано на шість окремих томів: американський, канадський, південно-американський, австралійський, західно-европейський і східно-европейський. З повстанням незалежної України виринуло питання, ще одного додаткового 7-го тому, східної діяспори. На цей проєкт було передбачено бюджет понад 300,000 долярів. На жаль бюджет не був реальним. До речі на цей проєкт вже видано більше, як передбачав бюджет, не враховуючи окремих збірок і пожертв, що вплинули безпосередньо до редакції УЕД, а до закінчення запланованого проєкту ще далеко. Саме вийшов друком один австралійський том.

Взявши до уваги цю ситуацію НТШ і ФПЕУ, як видавці, вирішили звернутись до української громадянства за підтримкою для закінчення пляну. У цій справі було надруковане „Звернення", яке з'явилось в українській пресі, а після цього Збірковий Комітет розіслав ще і особисті листи на всі доступні адреси. У „Зверненні", як також у листах, було подано, що на видання американського тому у двох книгах передбачено бюджет понад 300,000.00 дол. Без сумніву, запланований проєкт, над яким безперебійно проводиться інтенсивна праця, заслуговує на всесторонню піддержку. В цій унікальній праці мають бути утверджені факти і події життя і творчість української діяспори в ЗСА. Якщо ми самі цього не здійснимо, то напевно ніхто за нас цього не зробить.

На жаль, відгуки на наше „Звернення" і на листи виявилися неспівмірні до потреб. Ми вдячні тим що зрозуміли і позитивно відгукнулись на наші прохання, але доводиться нам ствердити, що не всі зрозуміли вагомість запланованого проєкту.

Просимо відгукнутись на наше прохання тих, яким ще дорога українська справа, які бажають залишити тверді сліди нашого життя на вільній землі Вашінгтона. Допоможіть здійснити великий й унікальний проєкт, яким є Енциклопедія Української Діяспори. Долучіться до списка чергових жертводавців, який як завжди буде надрукований на сторінках „Свободи". Наша адреса: Schevchenko Scientific Society 63 Fourth Avenue, New York, N.Y., 10003.

Микола Галів

50 книжкових видань відродженого НТШ в Україні

Як відомо Наукове Товариство ім. Шевченка у досовєтському Львові було великою видавничою потугою, діяльність якої як видавця і книгодрукаря розпочалася ще в далекому 1873 році, коли першим організаційним актом Товариства була закупівля потужньої друкарні. До 1939 р. НТШ видало 1450 томів збірників та окремих праць, не рахуючи замовних видань, що вийшли з надруком друкарні НТШ. В ній були видані перші галицькі „Кобзарі", перша велика біографія Тараса Шевченка пера Олександра Кониського, тут друкувалися українські підручники для шкіл Галичини та Буковини. З маркою НТШ видруковано, зокрема, багатотомну „Історію України — Русі" Михайла Грушевського, 155 томів „Записок НТШ", безліч цінних наукових збірників. У свій час Товариство здійснювало нагляд над найважливішими періодичними виданнями Галичини, зокрема газетою „Діло" (1880), тижневиком „Зоря" (1885), „Літературно-Науковим вісником" (1898). В орбіті НТШ знаходиться діяльність Української Видавничої Спілки, що видала понад 300 книжок, а директорами якої були В. Гнатюк, І. Франко та М. Грушевський. Славну видавничу традицію НТШ продовжило Товариство у вигнанні, особливо значним під сучасну пору є видавничий доробок НТШ в ЗСА та Европі.

Як же виглядають сьогодні видавничі справи НТШ в Україні? Саме до написання цієї статті нас спонукав наш своєрідний видавничий ювілей: щойно вийшла 50-та за рахунком книга з позначкою НТШ у Львові, що є вагомим доробком Товариства у сучасних, надзвичайно складних обставинах.

Як і в минулому — у довоєнний час наукова видавнича діяльність є важливим пріоритетом сучасного НТШ в Україні, що прагне розвивати українську науку, насамперед в гуманістичній та суспільній сферах, що спотворювалися на догоду ортодоксальній ідеології московського тоталітаризму. Вилучення української мови з фізико-математичних, природничих та технічних наук вимагає теж серйозної уваги до проблем історії науки, наукової термінології, правопису тощо.

За ухвалою Головної Ради НТШ з 1991 р. перенесено з Ню Йорку у Львів видання „Записок НТШ", на сьогодні вже видано дев'ять томів українознавчих студій у цій серії. Вперше за всю історію Товариства вийшли дуже промовисті за об'ємом та науковою значимістю томи „Записок НТШ" присвячені музикознавству, мистецтву та архітектурі. Це є соборне видання усіх крайових НТШ, яке друкується завдяки фінансовій підтримці НТШ в Америці. В серії „Бібліотека українознавства НТШ" видано ряд монографій, зокрема „Нарис історії України" А. Жуковського, „Українське Січове Стрілецтво" С. Ріпецького, „Україна і Німеччина у Другій світовій війні" В. Косика, твори М. Матіїва-Мельника, монографію про судочинство в козацькій Україні Я. Падоха.

За підсумками окремих конференцій Товариства видано великий збірник до 125-ліття Михайла Грушевського, чотири збірники праць конференцій з проблем української комп'ютерів, три збірники комісії Історично-Філософської секції. З'явилися цінні збірки праць з питань, матеріялознавства та медицини. В серії „Лікарського збірника", що за традицією відновлено у Львові видано біографічний довідник Павла Пундія „Українські лікарі" (зараз ведеться підготовка до видання другого тому, що стосується українських лікарів у діяспорі). Комісія книгознавства та бібліографії видала шість бібліографічних покажчиків в тому числі про творчість Ф. Колесси, В. Гнатюка, Я. Яреми, І. Головацького.

Серед найбільших накладів Товариства десятитомна енциклопедія Українознавства під редакцією В. Кубійовича, що перевидається у Львові, щойно вийшов з друку п'ятий том цього видання. До нових видавничих серіалів належить „Меморна бібліотека НТШ" та „Видатні діячі НТШ". В останній серії вийшли вже книжкові нариси про Є. Ю. Пеленського, І. Горбачевського, В. Сімовича та О. Горбача. У вигляді щорічника відновлено випуск „Хроніки НТШ", а числа „Вісника НТШ" пропонують не тільки матеріяли про життя НТШ на трьох континентах, але також численні актуальні матеріяли з проблем науки, культури, суспільного життя.

Таким чином видавничий доробок НТШ у Львові доволі значний. Він, очевидно, був би значно меншим без широкої підтримки НТШ в Америці, яке допомагає фінансово видавати насамперед „Записки НТШ". Перевидання Енциклопедії Українознавства здійснюється при допомозі фонду Енциклопедії Українознавства у ЗСА та в Канаді. Дві важливі книги з нашої драматичної історії останнього періоду — про терор у Вінниці та горезвісну акцію „Вісла" видаються завдяки підтримці Фундації УВУ в Ню Йорку, а книга про Українське Січове Стрілецтво побачила світ завдяки допомозі ОбВУА.

Проте на Товаристві у Львові лежить великий організаційний та фінансовий тягар, який через загострення економічної кризи далі зростає. Симптоматично, що сучасна Українська держава не надає НТШ жодної підтримки, не зважаючи на те, що наукові видання в Україні є повсюдно збитковими і продаються за цінами нижчими собівартости. Це зумовлене не тільки анархічним ростом цін у поліграфії, але також платіжною неспроможністю інтелігентських середовищ. Здешевлення коштів друку стане можливим тільки після того, як НТШ у Львові матиме власний повний поліграфічний цикл на базі своєї друкарні, як у кращі, славні, довоєнні часи Товариства. Вже дуже багато зроблено і далі робиться у цьому напрямку. Але це очевидно окрема розповідь для чергової сторінки НТШ у „Свободі".

Олег Романів
Генеральний секретар
Світової Ради НТШ

Наради у справі співдії українських наукових організацій

За ініціятивою НТШ 9-го березня 1996 р. відбулася нарада представників НТШ, УВАН, Американської Асоціяції для Українських Студій і Української Програми при Іллінойському Університеті в Урбані. Присутні стверди потребу комунікуватися у справі участи, у наукових конференціях, про архіви та бібліотеки. Коли останніми часами на наукових конференціях знову починають появлятися цілі секції з доповідями у яких атакують Україну, зокрема потрібно забезпечити, щоб тоді були присутні українські фахівці, спеціялісти даної галузі. Також потрібно мати один центр тут, де можна довідатися про наукові конференції в Америці і цілому світі.

Роман Андрушків
Голова Комп'ютерної Комісії

СТОРІНКА НТШ НА ІНТЕРНЕТІ

Користаючи із сучасних засобів комунікації, розпочато сторінку НТШ на комп'ютерній мережі World Wide Web, під такою адресою: NTTP:/WWW, tryzub.com/SSS/.

На цій сторінці, яку започаткував для НТШ Богдан Рекшинський, можна знайти найновіші інформації про діяльність НТШ в Америці. Доступ до цих інформацій відкритий всім хто має комп'ютер та користується, на інтернеті, інформаційною мережою WWW. Ці інформації будуть зокрема цікаві для заавансованих студентів та професіоналістів, бо матимуть вістки про працю товариства і членство в нім.

З ініціятиви Бібліотечної Комісії (голова Таня Кейс) та Комп'ютерної Комісії (голова Роман Андрушків), проходить комп'ютеризація каталогу бібліотеки НТШ, з метою включення його на інтернет. НТШ має велику збірку книжок та архівів, з яких можуть користати дослідники-науковці та студенти україністики. Більшість книжок уже скаталогована на комп'ютер, під проводом директора Бібліотеки НТШ, Світляни Андрушків.

НАШІ ВТРАТИ
Роман Микитович

З далекого п'ятого континенту надійшла до нас сумна вістка — 18-го червня ц. р. після важкої хвороби у Кенберрі помер довголітній голова Наукового Товариства ім. Шевченка в Австралії, Роман Микитович — відомий вчений в ділянці зоології та вірусології.

Роман Микитович народився 15. 07. 1921 р. у Львові. Після навчання в українській гімназії розпочав у Львові студії з ветеринарної медицини, які завершив у 1945 р. в Лайпцігу. Після здобуття докторату в Мюнхені переїхав у 1949 р. в Австралію. Роман Микитович понад 30 років життя посвятив науковій праці в ділянці біології австралійських тварин і здобув собі велике міжнародне визнання як учасник наукових конгресів на усіх континентах. Він автор понад ста наукових праць, співредактор міжнародних наукових журналів.

Д-р Роман Микитович дійсний член НТШ, член його біологічно-хемічної секції з 1981 р. очолював крайову Управу Товариства в Австралії. Як член Головної Ради НТШ неодноразово відвідував Львів, надаючи сприяння розвиткові Товариства в Україні. Приймав активну участь в діяльності керівних органів НТШ на американському континенті. Українське громадянство, наукова громада НТШ втратила подвижника українського наукового життя, видатного мирянина і патріота. Пам'ять про Романа Микитовича назавжди збережеться в серцях тих кому дорога українська справа та розбудова вільної національної науки.

За Світову Раду Наукових товариств ім. Шевченка

Президент **Леонід Рудницький**
Генеральний секретар
Олег Романів

На бажання висилаємо каталог наших видань. Замовляти в канцелярії НТШ

КНИЖКИ та АРХІВИ
Бібліотека НТШ приймає особисті та інституційні книгозбірні та архіви тільки за попереднім домовленням.

Пошукуємо комплети Енциклопедії Українознавства (ред. Володимир Кубійович), Малу Українську Енциклопедію (ред. Євген Онацький), та річники журналу „Сучасність" для пересилки у далековіддалені від центру міста університети України. (Звертатися до Бібліотеки НТШ).

На Шевченківській конференції в травні 1996 р. Промовляє Л. Онишкевич, поруч сидять д-р Н.Строката-Караванська і ред. М. Рябчук.

Світлини виконав В. Процик

УЧАСТЬ НТШ-А у ЗАГАЛЬНИХ НАУКОВИХ КОНФЕРЕНЦІЯХ

жовтень 1995
* Щорічна Конференція АААСС у Вашінгтоні. Сесії присвячені темам:
а) „Етичні, політичні і релігійні теми в українській драмі XX ст.", учасники: Томас Бирд, Лариса Онишкевич, Анна Процик, Леонід Рудницький, Іван Фізер і Юрій Щербак.
б) " Українська термінологія в літературній критиці, точних науках, політичних науках і війську", учасники: Мирослава Знаєнко, Лариса Онишкевич, Святослав Трофименко, Ярослав Ісаєвич і Степан Олійник.

березень 1996
Шістнадцята Річна Наукова Шевченкознавча Конференція (НТШ, УВАН та ГУРІ), з доповідями: Анатолія Яреми (Україна), Дмитра Штогрина та Асі Гумецької.

квітень 1996
* Запрошено д-ра Дмитра Гродзінського (Київ), спеціяліста Чорнобильської ситуації, для участі з доповіддю у науковій конференції на Колюмбійському університеті, в Ню Йорку для відмічення 10-ліття Чорнобильської аварії.

травень 1996
* Травнева Шевченківська Конференція (спільно з УВАН), з участю Ганни Чумаченко (Херсон), Ніни Караванської та Миколи Рябчука (Київ).

ЗАПЛЯНОВАНІ КОНФЕРЕНЦІЇ
серпень 1996
* Міжнародна Асоціяція Україністів, Харків. Зголошено такі сесії:
а) сесія присвячена сучасній українській мові
б) сесія про діяльність НТШ.

листопад 1996
* Кожнорічна конференція АААСС, у Бостоні, на яку зголошено такі сесії:
а) Чорнобиль з 10-річної перспективи, як відбитка у літературі, науці, проблемах здоров'я, довколишнього середовища і політиці.
б) Проблеми сучасної української мови, конференція ч. 3: фразеологія у масовій медії.

грудень 1996
* Міжнародна Наукова Конференція: „Проблеми утвердження і функціонування державної мови в Україні", спонзорована разом із Національним Університетом „Києво-Могилянська Академія", Київ. Організатором зокрема запрошують до участи молодих науковців.

Лариса М. Л. З. Онишкевич
голова Видавничої Комісії

НЕДАВНІ ВИДАННЯ НТШ В АМЕРИЦІ

*UKRAINE AND UKRAINIANS THROUGHOUT THE WORLD: A DEMOGRAPHIC AND SOCIOLOGICAL GUIDE TO UKRAINE AND THE UKRAINIAN DIASPORA. 526 стор., ред. Анна Ленцик-Павлічко. Інформативні статті про поселення українців по світі, громадське, релігійне, професійне та суспільне життя по всіх країнах української діяспори. Спільне видання з Вид. Торонтонського університету.

* УКРАЇНСЬКО-ЧЕСЬКИЙ СЛОВНИК, Т. 1, А-О, 704 стор. Куримський, Р. Шишкова і Н. Савіцький. Спільне видання з Академією Наук Чеської Республики та Національною Академією Наук України.

* ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ, Т. 4., 250 стор. Австралія, Азія, Африка. Гол. редактор Василь Маркусь. Спільне видання з Національною Академією Наук України, і спонзорство разом із Фундацією Приятелів Енциклопедії Українознавства.

ЗАПЛЯНОВАНІ ВИДАННЯ НТШ
* Тематичний та авторський покажчик Літературно-Наукового Вісника; зібрав Богдан Ясінський.

* Історія Української Інтелектуальної Думки (англ. мовою), за редакцією Юрія Луцького і Ральфа Піндгайма. Спільне видання із Видавництвом Торонтонського університету.

* Збірники присвячені науковій праці Григора Лужницького (Записки, т. 212), Василя Лева (Записки, т. 211), та Романа Осінчука (Лікарський Збірник, т. 5).

* Антологія Світової Літературної Критичної Думки XX століття, гол. редактор Марія Зубрицька. Спільне видання з Центром Гуманітарних Досліджень при Львівському Університеті.

Уривки з подяк за пожертви книжок для України:

... Хотів би подякувати членам Наукового Товариства ім. Шевченка ... у підборі книжок для бібліотеки нашого Посольства. Подаровані Вами видання зайняли у ній своє гідне місце...

Олег Білорус (1993), посол України в ЗСА

***

...Прислані Вами книги — це неоціненний скарб для нашої бібліотеки... вони стануть нам правдивим джерелом істини для нашої просвітительської та наукової діяльності. І це для нас дуже важливо саме сьогодні в період духовного відродження України...

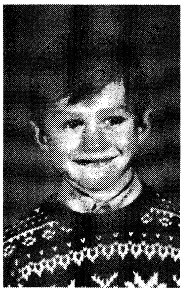
Ієрей Віктор
Православно-історичне Братство (Київ)

***

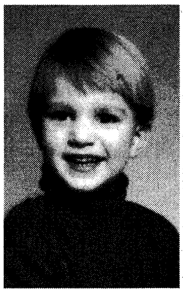
... Щиро, від усього серця, дякую Вам за надіслані книги для нашого Центру.

Олег Богуславський

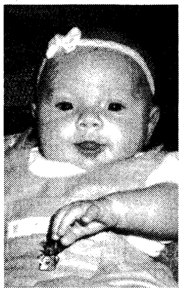
Нові члени Українського Народного Союзу

Михайло Колодій, син Ярослава і Марії Колодій, новий член 116-го Відділу УНСоюзу в Трентоні, Н. Дж. Вписала свого внучка Михайла в члени УНСоюзу бабуся Марія Колодій.

Стефан Колодій, син Ярослава і Марії Колодій, новий член 116-го Відділу УНсоюзу в Трентоні, Н. Дж. Вписав свого внучка Стефана в члени УНСоюзу дідусь Семен Колодій.

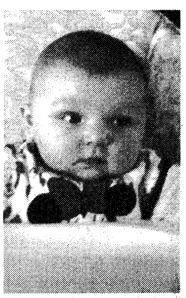
Рахел Ганнаг Йоге, доня Терени Бутрей і Петра Дуґлас Йоге, нова членка УНСоюзу Відділуй 164 в Бервик, Па. Вписала свою внучку Рахел в члени УНСоюзу бабця Шіла Бутрей.

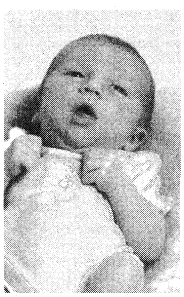
Захарій Зорн, син Тані й Чарлс Зорн, новий член 292-го Відділу УНСоюзу у Воррен, Мішіґен. Вписала свого внучка в члени УНСоюзу бабця Сильвія Перецький.

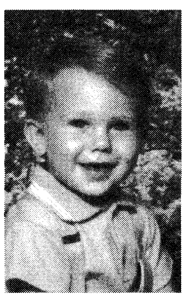
Анна Марія Ротко, доня Романа і Ліси Ротко, нова членка 283-го Відділу УНСоюзу в Аубурн, Н.Й. Вписали свою внучку Анну Марію в члени УНСоюзу, бабця Антоніна і дідусь Стефан Ротко.

Єлисавета Вікторія Грицай, доня Петра і Соні Грицай, нова наймолодша членка 146-го Відділу УНСоюзу в Воррен, Мішіґен. Вписали свою дорогу внуцю Єлисавету в члени УНСоюзу, бабця Софія і дідо Василь Антонюк.

Адріян М. Дейчаківський, син Миколи й Оксани Дейчаківських, новий член УНСоюзу 358-го Відділу в Клівленді, Огайо. Закупив для свого внучка Адріяна грамоту в УНСоюзі дідо д-р М. Дейчаківський.

Стефан П. Кошів, син Богдана і Софії Кошів, новий член УНСоюзу 94-го Відділу в Гамтремк, Мі. Закупили для свого синочка Стефана грамоту в УНСоюзі тато Богдан і мама Софія Кошів.

На допомогу Україні в Олімпіяді

Як уже інформовано, в неділю, 4-го лютого ц.р. у великій залі Українського Народного Дому українська громада Ню Йорку і околиці зустрічала голову Національного Олімпійського Комітету України Валерія Борзова, міністра молоді і спорту України. Разом з міністром громада гостила Ларису Барабаш-Темпл, яка є офіційним представником Національного Олімпійського Комітету України на Америку.

Для переведення збірки і виступу міністра Борзова створено Громадський комітет під протекторатом Українського Конґресового Комітету Америки, Української Американської Координаційної Ради і Української Спортової Централі Америки і Канади. Комітет очолив відомий спортовий і суспільно громадський діяч д-р Іван Сєрант, а членами стали: Мирослав Шміґель і Андрій Ластовецький — заступники голови, Роман Пиндус — секретар, Іван Винник і Теодор Чеснюк — касири, Олесь Напора, Василь Тараско, Ярослав Петрик, Роман Глушко і Лідія Микитин — члени.

Після цікавої доповіді і досить обширної дискусії і відповідей прелеґента, міністер Борзов виявив свої великі сподівання відносно успіхів в Атланті. Громада зі своєї сторони виявила довір'я до наших репрезентантів на світовій арені, бо вже при першій зустрічі з міністром Борзовим в 1994 році зібрано 63,565 дол. і вислано до Норвегії.

В цьому 1996 році зібрано 62.887.24 дол. і згадану суму вложено до Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Ню Йорку до диспозиції Українського Олімпійського Комітету в Америці.

В часі зустрічі пожертви зложили такі організації і індивідуальні особи: 12,600 дол.: Український Спортовий Клюб: з імпрез 6,505 дол., з переведеної збірки між членами і симпатиками 4, 935 дол., Броди — Лев 1,160 дол.; по 10,000 дол.: Український Народний Союз, Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" Ню Йорк; 2,500 дол.: Українська Американська Координаційна Рада; по 2,000 дол.: українська православна Кредитова Кооператива Ню Йорк, Назаркевич Іван і Анна; по 1,000 дол.: Український Народний Дім Ню Йорк, Винник Іван і Софія, д-р Лозинський Аскольд і Роня, Крамарчук Неоніля і П., Відділ „Самопоміч" Ню Йорк, Відділ „Самопоміч" Ню Йорк — сеньйори, Шміґель Мирослав і Надя; по 500 дол.: Душник Марія, Марарвловді Стефанія, Савицький Антін, Рожанковський Степан і Іванка; 300 дол.: Федерко Марія; по 250 дол.: Чабан Богдан і Марія, Кий Лариса, Кекіш Богдан і Дарія, Ластовецький Андрій і Теодозія; по 200 дол.: Галаган Борис, Грицьків Василь, Камінський Едвард, Куровицький Ярослав і Ірена, Н., Клюб Сеньйорів Ню Йорк, Лозинська Марія, Наливайко Орест, Рогоза Омеляна і Роман, Стойко Володимир і Мирослава; по 150 дол.: Чорний Микола і Стефанія, Кузик Ірена в пам'ять Юрія Кузика; 120 дол.: Тараско Василь і Александра; по 100 дол.: Баранська Ліда, Галаган Борис, Галів Микола і Люба, Голюка Євген, Івашків Євген і Євгенія, Яцьків Василь, Кекіш Борис, Кульчицька Анна, Луцька Ксеня, Мурошниченко Мирослава, Никифорук Василь, Пастушенко Ярослав, Прадищук Андрій, д-р Прокоп Мирослав і Люба, Рак Володимир, Роговський Володимир і Олімпія, Савчук Зенон і Оля, д-р Іван і Стефанія Сєрант, Сєрант Василь і Анна, Шумилович Тарас, Осередок СУМА Асторія, д-р Іван Сумик, Н.Н., Н.Н.; 90 дол.: Савчук Ярослав; 60 дол.: Ярослав Н.; по 50 дол.: Данчук-Андрієнко, Решітник-Адрієнко Марійка, Худик Іван, Піх Іван, Шпонтак Михайло, Ганущак Микола; по 30 дол.: Дякун Мирослав, Качмарський Анатоль, Н.Н.; 20 дол.: Коваль Іван; по 10 дол.: Мицько Ілько, Н.Н.; по 25 дол.: Горшинський Василь, Черепашин Степан, Мотиль Олександер, Мицько Ілько, відсотки в банку 187.24 дол.

Представник Спортового Клюбу в Йонкерсі Глушко зголосив, що він зібрав на листи Української Спортової Централі 8,000 дол. і ці пожертви передав до УСЦАК. Разом зібрано, включно з Йонкерсом, 62,887.24 дол.

Комітет

Дарунок для Менор Коледжу

Мисткиня Лукія Гриців (друга зліва), вчителька нанизування намиста-ґерданів у Менор Джуніор Коледжі в Дженкінтавні, Па., дарує чек на 1,000 дол. і ґердан із Бойківської области для Студійного Осередку Української Культури (СОУК) коледжу. На фото (зліва): президент Менор Джуніор Коледжу Сестра Марія Кекилія Юрасінська, ЧСВВ, Лукія Гриців, куратор музейної збірки Христина Прокопович і директор СОУК, Сестра Марія Франциска Волчанська, ЧСВВ.

Фонд Відбудови Свято-Михайлівського собору у Києві

В 1993 році, у день її 86-ліття, Людмила Морозова започаткувала збірку фондів на відбудову Свято-Михайлівського собору у Києві. Довідавшись про це, відомий український письменник, сьогодні покійний Олесь Гончар, який у 1994 році очолив Організаційний комітет Всеукраїнського Благодійного Фонду Відбудови Свято- Михайлівського золотоверхого монастиря, надіслав Л. Морозовій листа-подяку:

„Високошановна Пані! Від засновників фонду і від себе особисто ми щиро Вам і Вашим однодумцям дякуємо за пожертви, за шляхетний порух Вашого серця".

Тоді як поштовхом до продовження тієї благочинної акції в Україні вже після смерти О. Гончара став указ Президента України Леоніда Кучми „Про заходи щодо відтворення видатних пам'яток історії та культури", підписаний 9-го грудня 1995 року, і недавно у Національному Банку України відбулася благочинна акція збірки фондів на відтворення видатних пам'яток історії та культури Свято-Михайлівського золотоверхого монастиря і Успенського собору Києво-Печерської Лаври, про що повідомив у „Літературній Україні" її головний редактор Василь Плющ, Людмила Морозова успішно продовжує збір фондів на своїх щорічних мистецьких виставках у її „гантерській Полтаві".

А цього року з нагоди 89-ліття Л. Морозової відбувається виставка-розпродаж картин у мистецькій ґалерії церкви св. Івана Хрестителя у Гантері. Маестро відкрила рахунок в українському банку Ню Йорку, де вже зібрано чималі фонди.

Усі ми, щирі приятелі і поклонники Л. Морозової, бажаємо їй доброго здоров'я, щоб у день патрона Києва св. Михаїла вона була присутня на торжестві посвячення собору.

Софія Вовк

Газета Військово-морських сил України

Серед багатьох газет, які тепер появляються в Україні, варто згадати тижневик „Флот України", що його видають Військово-морські сили Міністерства Оборони України.

Шістнадцятисторінкова газета обговорює справи Військово-морських сил України та подає інформації про події в Україні. Можна відмітити рубрику „7 днів в історії України", де згадуються події з історії України. Наприклад, в числах з 13-го та 20-го квітня ц. р. є такі цікаві нотатки: 16-го квітня 1710 року вибрано гетьманом України Пилипа Орлика у противагу до Івана Скоропадського, ставленика царя Петра I; 16-го квітня 1816 року народивсь композитор Денис Бонковський, автор відомих пісень „Гандзя", „Нащо мені чорні брови" та інших; 16-го квітня 1841 року народилась Христя Алчевська, відома культурна діячка; 19-го квітня 1831 року помер Євграф Філомафітський, один із основників української журналістики; 20-го квітня 1622 року помер гетьман Петро Сагайдачний; 20-го квітня 1967 року В'ячеслав Чорновіл закінчив упорядкування збірника матеріялів про арешти в Україні „Лихо з розуму", який видано в Парижі; 21-го квітня 1718 року сталась велика пожежа в Києво-Печерській Лаврі, в якій загинули цінні історичні скарби — бібліотека рідкісних книжок та рукописів і мистецькі картини; 21-го квітня 1920 року підписано Варшавський договір між УНР та Польщею; 22-го квітня 1922 року засновано Українську Сільсько-Господарську Академію в Подєбрадах, Чехія; 24-го квітня 1926 року Сталін написав листа до Л. Кагановича та інших членів ЦК КП(б)У в справі боротьби із „націоналістичними ухилами" у партії; це спричинило арешти відомих діячів української науки, культури та церкви; 24-го квітня 1938 року введено обов'язкове навчання російської мови у всіх школах України; 26-го квітня 1945 року помер важко поранений під час бомбардування останній гетьман України Павло Скоропадський.

Дуже добре опрацьована стаття Валерія Чередниченка „Україна і космонавтика" розповідає про українців, відомих знавців ракетознавства та космонавтики, таких як Олександер Засядко (1779–1838), Константин Константинов (1817–71), Микола Кибальчич (1854–81), Федір Гешвенд (1838–90), Юрій Кондратюк (1897–1941 або 1942), Сергій Корольов (1907-66), Михайло Янгель (1911-71) та Валентин Глушко (1908–89). Там подано багато невідомих фактів про цих людей, головно із засекречених часів „совєтського" періоду.

Стаття „Українська держава на сучасному етапі: система інститутів влади, перспективи розвитку" авторства Управління виховної роботи ВМС подає вказівки для керівників зайнять, як визначити: 1. Поняття „держава", 2. Системи інститутів влади (законодавча, виконавча та судова влади), 3. Перспективи розвитку (докорінна реор-ганізація тоталітарної системи, прийняття Конституції).

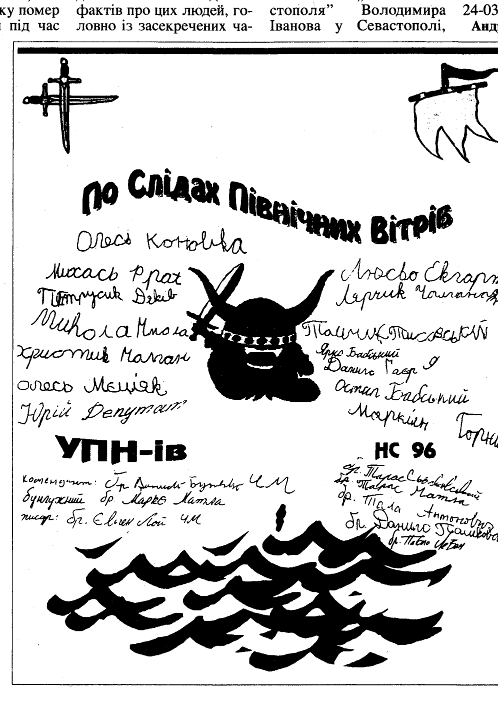
Стаття „Ми всі в дусі — Іванови" пера Геннадія Іщенка вказує на першу річницю вбивства журналіста газети „Слава Севастополя" Володимира Іванова у Севастополі, вбивців якого ще до сьогодні не знайдено.

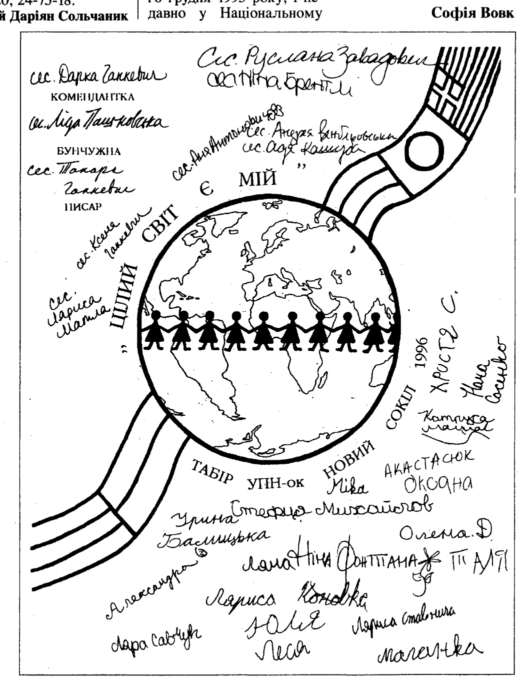
Газета „Флот України" цікава. Там сторінки моди, гумору та подій у місті Севастополі. Читаючи цей тижневик, відчувається багато краще, чим живуть Військово-морські сили України, ніж із звідомлень у пресі. Севастопіль — це місце осідку команди Військово-морських сил України і віримо, що воно ним залишиться на постійно.

Газета поміщує статті українською та російською мовами. Головний редактор В. П. Мандрика. Адреса 335035, Севастопіль, Севастопільський військово-морський інститут, 355028, Севастопіль — 28, в/с 116,117; тел. 24-03-20; 24-75-18.

Андрій Даріян Сольчаник

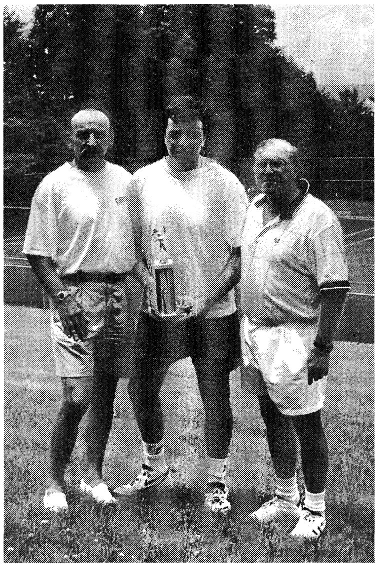

ТЕНІС НА СОЮЗІВЦІ

Д. Чорній здобув перемогу у першому турнірі сезону

Д. Чорній (посередині) отримав нагороду від (зліва). Ю. Грабця і Ю. Савчака.

Союзівка. — Денис Чорній, один з передових українських тенісистів, здобув звання першуна в групі чоловіків у першому тенісовому турнірі на Союзівці УСЦАК-Схід, що його влаштував тут Карпатський Лещетарський Клюб 6-7-го липня.

У фіналі Д. Чорній, який вже вигравав ці турніри кількакратно в минулих роках, переміг надійного юнака Креґа Пірсона вислідом 6-1, 6-1.

У півфіналах Д. Чорній елімінував Алекса Народницького, 6-1, 6-1, а К. Пірсон Андрія Хархаліса, 6-3, 6-4. В групі стартувало вісім чоловіків.

У комбінованій групі молодих і старших сеньйорів, у дивному фіналі Юрій Савчак програв першого сета 2-6 проти Олега Богачевського, але виграв першенство, коли цей останній мусів від'їхати зі Союзівки, щоб забрати свою родину з летовища.

У півфіналах Ю. Савчак елімінував Юрія Петрикевича, 6-0, 7-5, а О. Богачевський Олька Терлецького, 7-6 (5), 6-3.

У групі переможених чоловіків і сеньйорів С, Сосяк переміг у фіналі А. Запутовича, 6-3, 6-2.

У групах хлопців і дівчат (по троє), змагання кожний з кожним дали такі вислiди: перше місце — К. Пірсон, А. Анунсіята і Є. Народницький. Дівчата: Люба Войнов, Ася Федун і Триш Анунсіята.

Турніром проводила комісія в складі: Ю Савчак, Юрій Попель і Ю. Грабець.

Перед...

(Закінчення зі стор. 2)

Важко було Соборові переступити через авторитет великого архипастира... Гробове мовчання. Напружені погляди на Митрополита,... його слова... „Чого злякалися, — почав він, — чи не знали, куди й задля чого йдете? По нашій вірі Бог послав нам радість духовного відродження, але за нетвердість нашої віри Він посилає нам випробування. Хто могутніший за Бога, кого крім Нього маємо боятися? Не бійтесь, хто служить Богові своєму народові. Не бійтесь, хто хоче спасти свою душу. Не бійтесь і відганяйте сумнів. Не бійтесь, бо коли наша справа правдива й угодна Богові, нас ніхто не переможе. Не звертайте на побічні шляхи, не наважуйтесь на облудні манівці, тільки відкритий і простий шлях є найкоротша дорога до Бога. На Нього наша надія, Йому слава, честь і поклоніння“.

Такі були останні слова Митрополита на Соборі. На пропозицію Володимира Чехівського Собор ухвалив: „Зняти з Митрополита Василя Липківського тягар Митрополичого служіння“...

Було вжито надзвичайних заходів, щоб людність, яка була на Соборі, нічим не виявила свого ставлення до рішення Собору, у всіх були сльози на очах, всі казали: „З Першого Собору ми виходили з сльозами радости, а з цього виходимо з сльозами суму та жалю“.

Діяльність Митрополита Василя Липківського — золота сторінка в історії Української і Всесвітньої Православної Церкви.

Як колись Іван Гус, він без страху, сміливо виступав проти князів „тьми віку цього“, за Євангельську Христову Істину і боровся за неї до кінця свого життя. Він вивів рідну Православну Церкву із темного московського заулку казенного „православія“ до її християнського і національного єства, підняв високо її маєстат духовний, який був грубо принижений гнобителями після ганебного 1686 року.

Боротьба з мертвою буквою, з бездушною канонічністю у Церкві була девізою великого Митрополита.

У відбудованій ним Українській Православній Церкві народ знову побачив Христа — сонце правди, побачив братерство і любов. Коли б не вороги, то УПАЦерква пізніше могла б стати для українського народу царством Божим на його рідній Україні, але „царством не від світу цього“.

Лицар Духа Святого, як архипастир, безкомпромісовий український патріот, як відданий син свого народу, Митрополит Василь Липківський не забудеться ніколи у вільній Україні.

До свого „Нині відпускаєш“ він мав право додати:

Ми не лукавили з тобою,
Ми чесно йшли, у нас нема
зерна неправди за собою.

(Т. Ш.)

(Матеріяли подано на підставі „Всеукраїнського громадсько-релігійного збірника“, виданого на правах рукопису на чужині 1947 року).

Кредитівка „Самопоміч” у Воррені нагородила олімпійських переможців

Звуки українського національного гимну та майоріння українського національного прапора в часі роздачі золотих медаль на Олімпіяді огріли наші серця та зміцнили нашу гордість, свідомі цього, що сотки мільйонів глядачів мабуть перший раз його почули і перший раз його побачили. Це завдяки нашим олімпійським змагунам, які здобули золоті медалі. Ціла Україна та діяспора раділи успіхами наших змагунів, які для своєї Батьківщини здобули почесне місце серед майже двох сотень держав.

Маючи повну надію, що покращання економіки України запевнить в майбутньому більш догідні можливості підготови, можемо оправдано очікувати ще кращих осягів в слідуючій Олімпіяді. А тепер наші спортовці, які здобули золоті медалі з піднесеною головою можуть сміло заявити — ми свою повинність виконали гідно. До них належать: Вячеслав Олійник, Лілія Подкопаєва (дві медалі), Тімур Таймазов, Рустам Шаріпов, Інеса Кравець, Євген Браславець, Ігор Матвієнко, Катерина Серебрянська і Володимир Кличко.

Дирекція Української Кредитової Кооперативи „Самопоміч” у Воррені , Миш., бажаючи виявити признання і вдячність переможцям, нагородила кожного з них сумою 500 дол., щоб в цей спосіб побільшити та зміцнити їх почуття вдоволення та радости. Вони стали найкращими амбасадорами нашого імени й за це їм честь і слава.

Володимир Баран

Л. Кучма...

(Закінчення зі стор. 1)

формації пояснили це тим, що багато політичних організацій в Україні виступили проти участи Президента Л. Кучми в інавґурації Б.Єльцина. Зокрема, вони посилаються на Організацію Українських Націоналістів і, у зв'язку з цим, висловили припущення, що розмова Л. Кучми та Б. Єльцина не буде ефективною. А. Чубайс 7-го серпня вирішив майже на половину скоротити число запрошених українських гостей. Представники української амбасади телефонічно висловили своє обурення, сказавши, що в такому випадку українська делеґація взагалі не прибуде до Москви. Тоді А. Чубайс залишив усе без змін і 9-го серпня українська делеґація разом з Президентом Л. Кучмою прибула до Москви.

Церемонія інавґурації розпочалася рівно опівдні, коли годииник на Спаській вежі Кремля пробив 12 разів і його дзвони вперше виконали не гимн СССР, а мелодію гимну Російської Федерації. Голова Центральної виборчої комісії Ніколай Рябов вручив Єльцинові посвідчення про обрання на пост президента Росії, а голова Конституційного суду Владімір Туманов запросив його до присяги. Б. Єльцин, поклавши руку на спеціяльно виготовлений єдиний примірник конституції, присягнув вірно служити конституції та народові Росії. Після цього в залі прозвучав російський гимн і голова Ради Федерації Єгор Строєв вручив Б. Єльцинові символ президентської влади — “Ордєн за заслугі пєрєд Отєчєством І стєпєні”. Патріярх РПЦ Алєксєй поблагословив керівника держави і на закінчення церемонії прозвучало 30 артилерійських пострілів. Б. Єльцин у своїй промові серед іншого сказав, що народна підтримка дає йому право “діяти рішуче і твердо”.

По закінченні церемонії Л. Кучма зустрівся з Б. Єльцином і порушив питання активізації переговорного процесу між обома державами. У Москві Президент України зустрівся також з президентом Молдови Мірче Снєґуром та президентом Казахстану Нурсултаном Назарбаєвим. Під час зустрічей також ішлося про інтенсивнішу двосторонню співпрацю. Н. Назарбаєв запросив Л. Кучму відвідати Казахстан у зручний для нього час.

Пізніше в резиденції Президента України в Москві Л. Кучму привітали з днем народження Н. Назарбаєв, прем'єр-міністер Росії Віктор Чорномирдін та керівники інших держав.

В Чечні...

(Закінчення зі стор. 1)

З останніх московських повідомлень виглядає, що російські війська оточили чеченців у Ґрозному і поступово звужують кільце, щоб не дозволити нікому з них живим залишити місто. Однак у минулому подібні інформації закінчувалися не „остаточною перемогою“ росіян, а ще жорстокішим опором захисників чеченської незалежности. В Москві проголошено, що Алєксандр Лебедь досягнув перемир'я з чеченцями, хоч незалежні джерела ще не підтвердили цієї інформації.

У НЕДІЛЮ, 11-ГО СЕРПНЯ, у місцевості Лонґ Біч у Каліфорнії, Реформістська партія відкрила першу сесію своєї передвиборчої кампанії, на якій з самого початку програми виступив з промовою колишній губернатор Кольорадо Ричард Лемм, який змагається з Россом Перо за номінацію цієї партії кандидувати на президента ЗСА. У своїй промові він скритикував обидві політичні партії та їхню економічну політику, котра на його думку веде Америку до банкрутства. Друга сесія цієї конвенції відбудеться наступного кінця тижня у місцевості Веллі Фордж у Пенсильванії, де після підрахування листовного голосування буде проголошено кандидата на президента від Реформістської партії.

МИНУЛОЇ СУБОТИ, 10-ГО СЕРПНЯ, президент Билл Клінтон, його дружина Гілларі та їхня дочка Челсі розпочали свої вакації у стейті Вайомінґ біля місцевости Мус. У неділю вони в трійку взяли участь у Богослужбі епископальної громади, яка відбулася в 71-річній каплиці-кабіні у підніжжі мальовничих гір Ґренд Тетонс. Перша родина ЗСА в цей вакаційний час перебуває у гостинній хаті фінансиста Макса Чепмена, мол. Однак навіть на відпочинку Президент займається державними справами, бо на прогульці до відомого парку Єлловстовн він говорив про заборону видобувати золото поблизу згаданого парку, через можливісь занечищення довколишньої природи. Однак Б. Клінтон підкреслив, що на вакаціях не буде турбуватися ходом подій на конвенції Республіканської партії.

ПОДІЇ

ФЕСТИВАЛЬ НА ОСЕЛІ ІМ. О. ОЛЬЖИЧА

Лігайтон, Па. — Тут 17-18-го серпня на оселі ім. Олега Ольжича, 1230 Бевер Ран Драйв, проходитиме Український Фестиваль Свободи, присвячений 5-ій річниці незалежности України. Виступатимуть: ансамбль „Обере-ги“, група Зиновія Кметя, чоловічий вокальний ансамбль „Гайдамаки“, фолкльорний гурт „Казка“ та танцювальний ансамбль „Каштан“. Відбудеться продаж українських страв та мистецьких виробів. Вступ — 5 дол. від особи за день, за два дні — 7 дол. від особи, для дітей до 14-річного віку — безкоштовний. Паркування безплатне. Програма фестивалю поміщена у „Свободі“, ч. 151 з 8-го серпня ц. р. За додатковими інфор-маціями слід телефону-вати на числа (610) 377-4621, (610) 432-0734, або (610) 377-7750.

ПОКАЗ МОДИ ЗА ПРОЄКТАМИ Т. ГУРИН

Іст Ґановер, Н. Дж. — 86-ий Відділ Союзу Українок Америки влаштовує показ моди — сучасного одягу із елементами української вишивки за проєктами Тамари Гурин. Показ відбудеться у неділю, 15-го вересня, в Готелі „Рамада“, 130 дорога ч. 10 захід в Іст Ґановер, Н. Дж., тел. (201) 386-5622. Початок о год. 1:30 після полудня. Вступ — 25 дол., що включає по-луденок. Прибуток при-значений на Український Музей. Квитки слід за-мовляти телефонічно (201) 762-1284, або (201) 763-7731.

УКРАЇНСЬКО-КАНАДСЬКИЙ АРХІВ-МУЗЕЙ АЛЬБЕРТИ
ділиться з українським громадянством в діяспорі й Україні сумною вісткою, що в Едмонтоні 31-го липня 1996 р. упокоївся на 84-му році життя

СВ. П.

ГРИГОРІЙ АНТОНОВИЧ-ЙОПИК

засновник і довголітній директор музею.

ПОХОРОННІ відправи відбулися в Едмонтоні, в церкві св. Йосафата, 6-го липня ц.р. Похований на українському цвинтарі св. Михайла.

Покійний був членом читальні „Просвіта“, головою аматорського гуртка, членом Союзу Українських Купців і Промисловців. За німецької окупації працював в Українському Допомоговому Комітеті. В Едмонтоні належав до катедри св. Йосафата. Був головою Пласт-Приюту, головою Батьківського Комітету Курсів Українознавства, членом Дирекції Кредитової Спілки, членом управи філії УНО, членом Ради відділу КУК, членом першої управи Професіоналістів і Підприємців, головою фестивалю „Українського Дня“, членом Управи „Українських Піонірів“ та вкінці ініціятором, засновником і довголітнім директором Українсько-Канадського Архіву-Музею Альберти.

Опечаленій дружині Стефанії, дочці Христині та ближчій і дальшій родині висловлюємо глибокі співчуття.

Хай гостинна канадська земля буде йому легкою!

На 85-му році життя, по довгій і тяжкій недузі відійшла у вічність 20-го липня 1996 року (о год. 5:50 по полудні)

СВ. П.

ЛІДІЯ з МЕТЕЛЬСЬКИХ БАЛЕЙ

довголітній член Союзу Українок і Українського Народного Союзу.

Залишила в жалобі:
чоловіка — ПЕТРА
сина — ВІРОСЛАВА (ВІРКА) з дружиною ЕЛІЗОЮ
внуків — СТЕПАНА і — ВЕНЕСУ

ПОХОВАННЯ відбулося в ранніх годинах 26-го липня 1996 р. у Форест Ловн Норт-Голливуд. Похоронні Богослуження відправив отець протоієрей Степан Галлик-Голутяк у пісенному супроводі шанувальниць покійної. Традиційні поминки відбулися заходом Валі Кравець в її домі. Вся родина покійної сердечно дякує о. Степанові і всім тим, що своєю співучастю в похоронній Службі віддали їй останню послугу.

Вічна їй пам'ять!

З невимовним жалем повідомляємо, що 27-го липня 1996 р. в Рочестері Н.Й. з волі Всевишнього відійшла у вічність на 91-му році свого трудолюбивого життя наша найдорожча МАТИ, БАБУНЯ і ТЕТА

бл. п.

ОЛЬГА ОЛЕНА МАЛИНІВСЬКА

ПАРАСТАС відправлено у вівторок 30-го липня 1996 р. у похоронному заведенні Павла Ґаріса.

ПОХОРОН відбувся в середу 31-го липня о год. 9:30 ранку в українській католицькій церкві св. Богоявлення. Тіло покійної спочило біля її дорогого мужа Михайла на місцевому цвинтарі св. Гробу.

В глибокому смутку:
дочка — НАТАЛКА ОЛЕКСИН з мужем ІВАНОМ
внучка — ХРИСТИНА РАФЛИН з мужем ТОМОЮ
внук — ІГОР ОЛЕКСИН з дружиною ХРИСТИНОЮ
племінник — АНДРІЙ ЯРІШ

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

ОЛІМПІЙСЬКА МОЗАЇКА

УСЦАК — приятель українських олімпійців

Таку оцінку висловив недавно в Атланті один з чолових функціонерів НОК України в розмові з репрезентанткою УСЦАК на Олімпіяді Оленою Бойко.

Як відомо, УСЦАК, завдяки своїм щедрим прихильникам, вагомо посприяв майже 40 спортовим федераціям України коштом коло 200 тисяч долярів, завдяки чому українські спортовці змогли вчасніше вийти на міжнародну арену. В черговому проєкті, тобто для підтримки олімпійців України в їх підготові, акліматизації і на придбання гімнастичного обладнання, досі інвестовано понад 64,000 дол.

Цими днями наспіла раптова потреба оплатити приміщення для перебування поза Атлантою веслярів України (минулого тижня УСЦАК покрив кошт приміщення для іншої групи веслярів у сумі 4,680 дол.).

І цим разом, завдяки своїм прихильникам, що вчасно прислали пожертви, УСЦАК негайно вислав потрібну оплату в сумі 4,000 дол. Ці гроші були вислані до адміністрації готелю, в якому перебувають українські олімпійці. Тією новою посилкою УСЦАК наблизився до круглої суми — майже 300,000 дол., що її інвестовано на потреби відродження спорту в Україні, стипендії Оксані Баюл і тепер Олімпійської збірної України.

Російські олімпійці здобувають і втрачають медалі

Перед цьогорічними Олімпійськими Іграми російські спортові чиновники і спортові журналісти пихато заповідали, що їх спортовці виграють найбільше медалів. Коли пишемо ці рядки в підсумковому показнику табелі Олімпіяди олімпійці ЗСА ведуть, маючи на своєму конті 25 золотих, 28 срібних і 13 бронзових медалів. Російські олімпійці покищо на другому місці, здобувши дотепер 19 золотих, 14 срібних і 8 бронзових медалів. За ними йдуть спортовці Німеччини, що досі здобули таку саму кількість медалів (41) і ще можуть витіснити росіян з другого місця, якщо відповідні Комісії МОК викриють чергові шахрайства росіян, які вживають стимулюючі хемічні речовини. Досі вже викрили трьох олімпійців Росії, що здобули медалі завдяки хемічним „підсилювачам": плавачку Ніну Живаневську, плавака Андрея Корнєєва і борця греко-римського стилю Зафара Гульйова. Усі троє втратили бронзові медалі, які тепер будуть вручені тим олімпійцям, що в цих категоріях зайняли четверті місця.

О. Т.

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ

ТЕНІСОВІ та ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ на СОЮЗІВЦІ

в днях від 30-го серпня до 2-го вересня 1996 року

(LABOR DAY WEEKEND)

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ
УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ на РІК 1996

і за чаші

УНСоюзу, Союзівки, „Свободи", (в тому пропам'ятна чаша інж. Б. Рака, д-ра В. Гука, Я. Рубля і д-ра П. Харука), „Українського Тижневика", Марії Душник і Константина Беня.

та грошові нагороди
в поодинокій грі:

ЖІНОК і ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, мол. СЕНЬЙОРІВ (35-44), СЕНЬЙОРІВ (45 і 55), ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.).

Зголошення до змагань враз із вписовим по $15.00 приймає:

MR. GEORGE SAWCHAK
7828 Frontenac, Philadelphia, Pa. 19111

до 26-го серпня 1996 р. Зголошення одержані після 26-го серпня не будуть взяті до уваги турніровою комісією.

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:

Ю. Савчак. Р. Ракочий, ст., З. Снилик, Ю. Попель, Ю. Грабець.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ЯТНИЦЯ, 30-го серпня — год. 1-ша по пол. на Союзівці: елімінаційна рунда чоловіків. Змагуни, які мусять змагатися в цій рунді одержать окремі повідомлення від проводу турніру **до вівтірка 27-го серпня.**

СУБОТА, 31-го серпня — год. 8:30 ранку на Союзівці: зголошення всіх змагунів і змагунок до Турнірової комісії і початок змагань. В цей час учасники турніру отримають інформації про час і місце своїх перших змагань і розподіл дальших змагань в поодиноких групах. В разі дощу, всі учасники турніру мусять прибути до головного будинку Союзівки, де отримають інформації про час і місце змагань.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагуни можуть голоситись тільки до одної конкуренції , яку зазначать точно на реєстраційнім листку.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки) яких Т-ва є членами УСЦАК

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

Просимо витяти та вислати разом з оплатою $15.00
(Зголошення без вписового не приймається)

....
1. Ім'я і прізвище

....
2. Адреса (по-англійськи)

....
3. Телефон

....
4. Дата народження

....
5. Конкуренція та група в якій змагун хоче брати участь

....
6. Клюбова приналежність

Чеки виставляти на: K.L.K. American Ukrainian Sports Club

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

Субота, 31-го серпня о год. 10:30 вранці
Вправи — год. 9-та вранці
за ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК та ТРОФЕЇ і НАГОРОДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ у слідуючих конкуренціях для дівчат і хлопців:

Хлопці/Мужчини — **Дівчата/Жінки**

ІНДИВІДУАЛЬНІ

Число конкур.	Вік		Вік	Число конкур.
1	13/14	100 м. змінний	13/14	2
3	15 і вище	100 м змінний	15 і вище	4
5	10 і нижче	25 м. довільний	10 і нижче	6
7	11/12	25 м. довільний	10/12	8
9	13/14	50 м. довільний	13/14	10
11	15 і вище	50 м. довільний	15 і вище	12
13	10 і нижче	50 м. довільний	10 і нижче	14
15	11/12	50 м. довільний	11/12	16
17	13/14	50 м. горілиць	13/14	18
19	15 і вище	50 м. горілиць	15 і вище	20
21	10 і нижче	25 м. горілиць	10 і нижче	22
23	11/12	25 м. горілиць	11/12	24
25	13/14	50 м. грудний	13/14	26
27	15 і вище	50 м. грудний	15 і вище	28
29	10 і нижче	25 м. грудний	10 і нижче	30
31	11/12	25 м. грудний	11/12	32
33	13/14	100 м. довільний	13/14	34
35	15 і вище	100 м. довільний	15 і вище	36
37	10 і нижче	25 м. метелик	10 і нижче	38
39	11/12	25 м. метелик	11/12	40
41	13/14	50 м. метелик	13/14	42
43	15 і вище	50 м. метелик	15 і вище	44
		ГІНЦІ		
45	10 і нижче	4x25 м. довільний	10 і нижче	46
47	11/12	4x25 м. довільний	11/12	48
49	13/14	4x50 м. довільний	13/14	50
51	15 і вище	4x50 м. змінний	15 і вище	52

Змагуни (-ки) можуть брати участь в трьох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях. Гінці будуть устійнені клюбовими тренерами або представниками.

РЕЧЕНЕЦЬ ЗГОЛОШЕННЯ **до 15-го серпня 1996 року** на руки Марійки Бокало, провідника змагань. Реєстрації над басейном НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ. Вписове виносить 5 дол. від змагуна (-ки)

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ

....
Ім'я, прізвище: (по-англійськи)
....
(по-українськи)
....
Адреса
.... Зіп Ковд ....
Телефон: (.....................) .... Вік ....
Хлопець .... Дівчина ....
....
Клюб/Молодеча організація
Конкуренція .... Час ....
Конкуренція .... Час ....
Конкуренція .... Час ....
....

Просимо вислати карту зголошення разом з вписовим (чек виписаний на „Ukrainian Sports Federation")

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ", ПЛАСТ, НЕПРИНАЛЕЖНІ і КЛК
Maria Bokalo, 742 Linden Avenue, Rahway, N.J. 07065
(908) 382-2223

„ТРИЗУБ"
Taras Midzak, 1135 Mill Creek Road, Southampton, PA 18966
(215) 322-7581

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
Olena Halkowycz, 94 Fycke Lane, Teaneck, N.J. 07666
(201) 692-1471